

Előfizetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . . 2 „ 50 „
Egy órára . . . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Tegledi K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatti.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELELVEL.

Hirdetési díj:

Negyedévesi díj 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán külön megbeszélés után. Helyi díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapszám 50 kr.

Nyitási közlemények minden példát 50 kr. iradjon.

Hirdetéseket félévesen a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. a.)

Kéziratok nem adóznak vissza

A zsidó vallás egyenjogúsítása.

Debreczen, május 3.

(K. B.) A hazai haladó zsidóság közlönye, az »Egyenlőség«, azon hirrel lepte meg a világot, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter törvényjavaslatot fog benyújtani a képviselőházhoz — a zsidó vallás egyenjogúsítása tárgyában. A javaslat — az »E-g« értesülése szerint — csak annyit akar kimondani, hogy a zsidó vallás a bevett vallások sorába vétetik föl, míg a zsidó vallásnak a többi bevett valláshoz való viszonya későbbi törvényhozási intézkedések útján fog rendezetni.

Méltán meglepett e hír bennünket, mert midőn az egyenjogúsítás iránti mozgalom a képviselőválasztások idején megindult, a kormány elzárkózott előle. A kormányparti képviselő-jelöltek sem merték megígérni, hogy az egyenjogúsítás iránti mozgalom támogatni fogják, noha a zsidóság azzal fenyegetőzött (sajnos, hogy e fenyegetést be nem váltották), hogy az egyenjogúsítás támogatását meg nem ígérő képviselő-jelöltek nem fog szavazni. A kormányparti képviselő-jelöltek tájékozatlanok voltak a kormány számdéka iránt, azért nem merték ígéretet tenni s most talán hálából, hogy a zsidóság túlnyomó nagy többsége a legutóbbi képviselő-választások alatt is a kormánypartót támogatta, a kormány hajlandó a zsidóság óhajtását teljesíteni.

Mi mint a lelkiismereti szabadság föltétlen tisztelői, jogosnak találtuk a zsidóságnak az egyenjogúsításra irányuló mozgalomát s amennyire tőlünk telt, szószólói voltunk e mozgalomnak mi is. — Megalázónak tartjuk a zsidóságra nézve azt, hogy a zsidó vallás nem bevett, hanem csak túrt vallás s az emancipáció természetes folyamánának tartjuk azt, hogy a zsidó vallás a többi bevett vallás-felekezetekkel egyenjogúsíttassék. Midőn tehát a hazai zsidóság jobb része a mozgalomát megindította, örömmel üdvözöltük azt, mint annak a jelét, hogy a zsidóság kezdi valahára megérteni a kor szózatát s szabad intézményeink behatása alatt szabadabb szellem lengi át a sokáig szolgaságban és sötétben tévelygett zsidóság sorait is. Azt hittük, hogy a zsidóság szeme kezd hozzászokni a

tiszta napfényhez s lelkét, melynek szabad szárnyalását sokáig lenyűgözte az arany borjú imádása és az üldöztetés, kezdi megérteni a szabadság életét fuvalma, mely átalakító, újjá-teremtő erővel bír.

Hogy azonban hiedelmünk nem volt teljesen alapos, arról később volt alkalmunk meggyőződni. — Lelkesedésünkre, melylyel a mozgalomát üdvözöltük, hideg zuhanyként halott az orthodox zsidók — köztük a debreczeni orthodox zsidó hitközség — ellenmozgalma, kik fanatikus vezetőik és rabbinusai által félrevezetve, vakmerően arcuzolcsapták a szabadság géniuszát, kimondván azon eléggé meg nem bélyegezhető határozatot, hogy nekik az egyenjogúsítás nem kell!

A zsidókat hatalmas ókori uralkodók gyakran huzcították fogságba, rab-szolgaságba s a babylóni vizeknél, hegedüiket a gyász jeléül fűzfákra függesztve, ruháikat megtépve, keserves jászóval siratták Jeruzsálem elpusztulását, — majd szétűzve a világ minden tája felé, volt alkalmuk a szolgaság nyomoruságával és demoralizáló hatásával megismerkedni, — de olyan nagy szolgálalkütséget sohasem tanúsítottak a zsidók, mint a minőt a magyarországi orthodox zsidók tanúsítottak az egyenjogúsítás kérdésében!

Hajdan, midőn az egyiptomi fáraók korbácsa alatt nyögött a zsidóság, midőn a panaszoktól, a nyomorult rabszolgát a vad poroszlók halálra verték, hogy elhallgattassák, nem volt csoda, ha a gyöngébbek szolgálalkütséggé váltak, — de ma, a XIX-ik század végén, midőn a szabad magyar állam önként, senki által nem kényserítve, saját jó szántából akarta a zsidók szabadságát teljessé s őket a haza többi polgáraival vallási tekintetben egyenlőkké tenni: erre éretlenül és bután azt mondani, hogy nekik a szabadság teljessége nem kell, ez oly megvetésre méltó szolgálalkütség, a minek párja nincs a világtörténelemben!

Már most, midőn a magyar vallás és közoktatásügyi miniszter, szembeszállva minden előítéllettel, mely legnagyobb mérvben a katolikus főpapok, ezen egyházi uralkodók közt van kifejlődve, mégis előterjeszti a zsidó vallás egyenjogúsítására vonatkozó törvényjavaslatot: kér-

dés, hogy megérdemlik-e azt az orthodox zsidók, megértek-e arra?! Részeltethető-e az is a szabadságban, a ki maga sem kívánja a szabadságot?!

Hogy a neológ, a haladó zsidók megérdemlik az egyenjogúsítást, az kérdés tárgyat sem képezheti. Azok a zsidók, kik haladnak a korról, kik szívvel-lelékel magyarokká lettek, kik tevékeny részt vesznek a közügyekben, kik e hazát tartják igazi édes anyjoknak, melyért élni és munkálkodni kell, kik az emancipáció áldásait nem uszoroskodásra és gschäftelésre, hanem haladásra, magyarosodásra és tanulásra használták föl, kik csak annyiban különböznek tőlünk, hogy nem a szeretet istenét, hanem Jehovát, az erős bosszuállót imádják: föltétlenül megérdemlik azt, hogy a haza többi polgáraival egyenjogúsíttassanak; — de az orthodox zsidók, kik még ma is csak azon a por-ton állanak, midőn a zsidó nép prófétái Izráel elpusztulását megjövendölték, kik a thalmut utvesztőjében elévéltek, kik ügyes spekulációkra felhasználják ugyan a szabadságot, de át nem érzik azt, kik előtt a haza szent-séges fogalma ismeretlen, mert előttük csak az arany borjú bír értékkel, kik gyűlölnék mindent, a mi nem zsidó, leginkább gyűlölik pedig a haladót, a kor színvonalán álló hitsorsosait, kik kerülnek velünk az érintkezést, mert mi az ő szemükben csak tisztátalan állatok vagyunk, kik azon megalázó helyzetet, hogy a zsidó vallás a többi vallásfelekezettel egyenjogúsítva nincs, feltékenyen megőrzendő kiváltságnak tartják: no már ezek nem méltók arra, hogy akarattuk ellenére egyenlősíttessenek velünk vallási tekintetben is!

Azért tehát, hogy az egyenjogúsítás rossz vért ne szüljön s ne keltse föl ismét a szenvedélyeket, igen czélszerű lenne, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter az egyenjogúsításra vonatkozó törvényjavaslat benyújtása előtt felszólítaná a hazai orthodox zsidóságot, hogy valami kongresszuson tisztázzák hitcikkelyeiket, melyekhez sok sötét gyanu fér s melyek fölülök maguk sincsenek tisztában. Ha aztán megállapodásra tudnak jutni s kitűnik, hogy hitcikkelyeik nem zárják ki a haladás lehetőségét s nem adnak okot arra, hogy

a többi felekezetek folyton gyanus szemmel tekintsenek rájuk: akkor az orthodox zsidóságra is ki lehet az egyenjogúsítást terjeszteni, — másküömben a szabadelvű törvényjavaslat egészen ellenkező hatást fog elérni, mert se a keresztyének, se a zsidók nem lesznek vele megelégedve!

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése május 2-dikán. —

Az indemnitási-javaslatokhoz tegnap Kun Miklós és Csánády Sándor szövegeket az ellenzék részéről, Helfy Ignác javaslatához csatlakozván.

Az elnök most bezárta a vitát s Hegedűs Sándor előadó hosszabb beszédben ajánlta a háznak, hogy fogadjon el az indemnitási-javaslatot. A házban alig mutatkozott érdeklődés az ülés mozzanatai iránt. Szerfölött csakely számban jelentek meg a képviselők s különösen a kormányparti padsorai valóságosan ásitottak az üléstől. Csak akkor lehetett egy kis elevenséget tapasztalni, mikor Helfy Ignác állott fel, hogy határozati javaslat mellett megtartsa zárbeszédét.

Helfy Hegedűssel polemizált, azt bizonyítva, hogy sem a kormányparti szónokok sem az előadó nem szövegezték érdemlegesen a javaslatot. Az előadó egyebet sem tett, mint az ellenzék az ő felfogása szerint való hazafiságra iparkodott oktatni. Kifejté ezután — hogy az indemnitást minden parlament bizalmi kérdésnek tekintik; de az ellenzék a mai kormány bizalmat nem várhat s így azt sem kívánhatja tőle, hogy a javaslatot megszavazza. (Zajos helyeslés a bal- és szélső baloldalon.) Ajánlja a ház figyelmébe a saját határozati javaslatát.

Helfy után Apponyi Albert gróf tartotta meg zárbeszédét. A nemzeti párt vezére élesen bírálta az előadónak iménti beszédében tanúsított felfogását s reflektált a kormányparti szónokok különféle megjegyzéseire is. Emlékeztette a házat és az előadót arra, hogy Hieronymi Károly, tehát a kormánypartnak az indemnitási-vitában legobjektivebb szónoka, elismerte, hogy az ellenzék bizalmatlansága nem indokolatlan, a midőn kijelente, hogy tényleg sok visszaélés történt. Apponyi Albert az előadó ama kijelentésére, hogy ő megadja magát, ha Apponyi a közös kormányt, vagy bármely bécsi községi forummal való meg egyezésekben valamely nemzetellenes kifejezést talál: hosszabban fejtegeti a kormány egész nemzetellenes működését.

Az Apponyi beszédét hosszas, zajos tet-szés követte. Az ellenzék követelte, hogy az elnök az ülést öt percére függesztesse fel, de az elnök azt nem tette meg.

Végül Wekerle Sándor pénzügyminiszter szövegezt, kérvén a házat, hogy az államháztartás érdekében szavazza meg a javaslatot. A ház többsége ezután elfogadta a tör-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

AZ ÉN NORMANDIÁM.

(Beranger uán)

(Quand tout renaît à l'espérance . . .)

Mikor reményél minden újul
És tőlünk a tél messze száll,
Midőn Frankon derült égén
Egyhében süt a napsugár;
Midőn kiszől a természet
És már a fecske visszaröppen:
Vágyom meglátni azt a földet,
Normandiám, hol születtem.

Helvézia mezőit láttam,
Kunyhóit s jégörzsáit,
Láttam Olaszország eget is,
Velenczét s gondolatát,
Köszöntve minden tartományt,
Moniám, moniám az én lelkemben:
Szébb hely nincs, nincs Normandiánál,
Annál a földnél, hol születtem.

Van egy olyan kor életünkben,
Hol minden álom véget ér,
Hol a lélek magába szállva
Vágyódik az emlékekér.
Ha majd a nuszám elhűdgeszik,
S szerelmi dalt nem zeng velem:
Meyek meglátni még a földet,
Normandiám, hol születtem.

Csécsei Imre.

Képek czim nélkül.

Irta: ifj. Móricz Pál.

— Fiu? . . .

— Fiu! szól egy érdes női hang.

— Hal! Istennek! mond az örvendő apa, ki mosolygó arcczal újságol a szomszéd szobába gyült barátoknak.

Az a szép barna asszony, a fiucsának, annak a kis formátlan hústömegnek, anyja pedig bádgyadtan, megtörve fekszik ott a hófehér párnák között. Hosszu, fekete haja izzadságtól nedves, ajkát kiszáritotta a láz, melle piheg, nagy feketes szemei, melyek máskor oly élénken mosolyogtak, levannak árnyékolva. A pillák finom fátylan könyek csillognak át. Valyon a kiállott fájdalom, vagy pedig az igaz öröm könyei-e ezek? . . . Talán mindkettő-e? . . .

Már gögicsél. Szakasztott az anyja, csak széles, nagy homlokát, és, hihető, vad természetét örökölte apjától. Okos kis gyermekecske, kit imádni lehet, mikor ajkát beszédre nyitja. Darabos, ismeretlen szavak ezek, melyek a szívből fakadnak, s melyek után hiába kutatnál tudós nyelvbüvárók vaskos szótáraiban. Csupa dal, csupa rythmus minden elejtett szó, az idegen csak mosolyog rajta, s egyedül a szerető anya szíve érti, magyarázhatja meg, mivel ez érthetetlennek tetsző gögicselés a mesés tündérország nyelve, az első gyermekév utánozhatatlan beszéde.

Most tapsol kövérke kezeivel, majd apja

bajszát kuszálja. S az apai csók elől ismét az anyai keblen buvik meg, honnan életét szeret, az életerő édessége fakad.

Mintha a »papa« nevet hangoztatta volna most? . . .

— Nem! Nem! Ma-mát mondott! . . . feltékenykedik a fiatal anyja, ki egyedül gyermekéért, gyermekeiben, s gyermekével él . . .

Fekete ruha van a fiucsán. A máskor oly lármás szülei ház tájéka oly csendes, kísérteties, bár nem elhagyatott, mivel sugó-bugó emberek járnak fel s alá. Majd egy töpörödött néni, majd nagyszakallu öreg bácsika, aztán ló-túto cselédke, doktorok, sok-sok idegen ember . . . És mégis mindenik oly csendesen, folyton hangon beszél. Nagy beteg van a háznál, a fiucska mamája beteg . . .

A fekete ruhás fiucska eleinte csak bámul, majd belenyugszik, hogy nem éreztek többé mamájához. Kaczag, játszik békésen tovább, s az utca gyermekek lármás hadának ő a legpajkosabb vezetője. Szegény, szegény boldog gyermek . . .

Milyen pillantás volt, az az utolsó! . . . Benne volt abban minden, mit gyarló emberi szív érezhet. A rajongó szeretet imádása, félelem, fájdalom, gyötrelm, öröm, az utolsó búcsuszó szíveg ható csengése, az az át nem adható csók édessége, melyet czudar doktorok tiltottak el a vágyteljes anyai ajaktól . . .

— Egy csók, két halál! mondották a ridegek.

Szegény anyja, szegény fiucska, kit nem engednek oda legszebb mamájához, hogy megkérdezd tőle: »Mid faj? Hol faj? . . . Pedig nekem is volnának csókaid, s a fájós részeket egészségesre csókolhatnád te is. Mert a mama kurája legalább a volt, ha a fiucska feje fáj, vagy megütötte a kezecskáját, vagy mindjárt esőkölt, addig esőkölt a sértett részt, míg a síró baba, nem kacagott . . . Ez volt a jó a drága kedves mama egyedül, és mégis hatalmas kurája . . . a csók, az édes anyai csók, mely szent, tiszta, és mégis termékenyítő, mint a megváltó anyja . . .

A szegény mama szemében még egyszer fellobban a láng, melyben a fiatal nő életvágya is rálvánul. — Reá tekint fiacsájára még egyszer, s utoljára, s aztán — aztán nem néz többé, megüvegesedik a szem, de a szív is megszűnt dobogni, fájni . . . A halál megkezdte borzalmas munkáját.

Szegény jó mamácska mivel érdemelte ki ezt? Mivel — mivel . . .? Halálos betegsége első napjaiban beszédesejka — meg-ném . . . S a végperczenek ezért nem susogított áldást fia fejére . . . ezért! Mily leírhatatlan kin lehetett az, a mit ekkor át-szenvedett. Értelmes, beszédese, csillogó nagy szemei elmondták, hogy tudja, érzi halálát, mely rövid szempillantások végtelen borzaldalmassága müve. És mégsem szólhatott, nem egyetlen egy rövidke szót sem, mosolygó arczu fiacsájához, ki kíváncsi, ártatlan gyermeki szemekkel tekintett drága mindene ag-gályosan repkedő szeméibe, sőt még meg-

vényjavaslatot, mellőzve a két határozati javaslatot. Ezzel végződött az ülés. Ma a költségvetés tárgyalását folytatják.

BELFÖLD.

Kossuth Lajos ajándéka az aradi szabadságharczi muzeumnak. Heli Ignác országgyűlési képviselő értesítette az aradiakat, hogy Kossuth Lajos, az aradi Kölcsey-egylet által létesített szabadságharczi muzeumnak ajándékolja az aradi zászlót, melyet I. Ház ezredes a vöröstoronyi csatában vezetett diadalra. Kossuth a nagyon érdekes ajándékot egy levél kíséretében küldi az egyletnek, mely levélben méltányolja a szabadságharczi muzeum szép eszméjét és azt a legmelegebb felkarolásra ajánlja.

A Starcevic-párt manifesztuma. A Starcevic-párt választási manifesztuma hír szerint a horvát tartománygyűlés utolsó ülésének napján fogják közzétenni. A manifesztumban benne lesznek a főmei értekezlet megállapított követelések s a kiáltvány tudára fogja adni a nemzetnek, hogy a Starcevic-párt a horvát közjog alapján a horvát tartományoknak a Habsburg-dinasztia alatt való egyesítésére törekszik. A manifesztum szerint horvát tartományok: Horvátország, Szlavónia, Dalmácia, Bosznia, Hercegovina és Isztria. A kiáltvány egyszersmind felszólítja a horvátokat, hogy a Starcevicnak adandó nemzeti ajándéka gyűjtsenek.

A valuta rendezése. A valuta-törvényjavaslatok a hírek szerint május 10-én fogja a pénzügyminiszter a Ház elé terjeszteni. Négy ily törvényjavaslat kerül az országgyűlés elé: a tulajdomekpeni valuta-törvényjavaslat, a pénzeszközök, a bankkita novellája és végül az a törvényjavaslat, mely megállapítja a forintnak koronára való átszámítási módját. A korona a törvények kihirdetése után azonnal pénzerővel fog birni, úgy, hogy a forintnak a forgalomból való kivonásáig egyaránt lehet majd fizetni forinttal is és koronával is.

KÜLFÖLD.

Az anarchia ellen. Mint Párisból írják, a francia minisztertanács, mely a dinamitra vonatkozó törvényhozási tennőkkel foglalkozott, elhatározta, hogy semmiféle változást nem tesz a fennálló törvényeken, csakis a dinamit birtokosait teszi jövőre szigorúbban felelőssé.

Tömeges áttérés a keresztény vallásra. Zajcsárban, mint Belgrádból táviratozzák, négy száz boszniai mohamedán tért át múlt vasárnap a keresztény vallásra.

A Reichswehr konfiskálva. A »Reichswehr« című katonai lap május első számát »I. Máj.« című vezércikkre miatt, melyben az irányadó katonai köröket éles hangon megtámadja, a bécsi ügyészség konfiskálta.

Az életbiztosítási díjtáblázatok.

Debreczen, május 3.

Az életbiztosító intézetek díjtáblázatai mindig terjedelmesebbek és számosabbak lesznek és már is jó vasok füzeteket találtak be, úgy, hogyha valaki biztosítást akar kötni és elkezdti tanulmányozni ezeket a sűrű apró számokat, csakhamar összefolytak szeméi előtt a sorok és száz eset közül kilencvenben bossz

sem csókolhatta azt; mert a doktorok tiltották ezt s a természet tette lehetetlené amazit.

Nagy, emberfeletti volt az a kin, mit eperczben az anya érző szive kiállott, és e borzasztó, és mégis édes kint mind kifejezte az az utolsó pillantás, melyet a fiúcska bizonyára soha, mégha nagyra megnőtt is, nem fog elfeledni.

A SIRKERT-ÖR.

Regény Máttyás király korából.

Irtá: V. Gaál Károly.

(Folytatás).

— Miként vélekedhet így én rólam? — kérde Géza sajnálattal, s némi nehezteléssel tekintve az öre — hallott-e rólam csak egy becsületes beszennyező tényt? Oh, öreg! én tudom az erényt tisztelni! Egyetlen törekvésem a szenvedők sorsát enyhíteni! Tán csalódtam? Én azt hívem, ön egy menekült, kit Hunyadi elleni üldözöbe vettek. Tán menedéket kerestél ön itt e félreeső falvacskában, életre léte, öltözékeit megváltoztatva; sőt eltitkolni vágyva még azon szép tulajdonokat is, melyeket kedves leányánál tapasztalok? Hallgat ön? Tehát semmi bizalmat nem hisz keblemben feltalálni? s másodsor is kezét nyujta az öregnek.

— Nem! e kezét én nem szoríthatom! felele mogorván s csaknem indulatosan az öreg — én egy szegény sorsüldözött vagyok, igaz; de még sem oly esztelen, hogy keblem elzárt szentélyét egy ifjú ember előtt felnyithatnám! Nekem nehéz keserű pályát kell itt e földön megfutnom, melyen még az átok is kísér, hogy hű barátai keblebe nem számíthatok! Legyen elég ennyit önnek rólam tudnia! Tán jövőre idő, melyben ön, fiatal férfi, önkénytelenül be fogja látni, hogy egy a sorstól rutul letapostatott nyomoru lény, fölemelkedni birt önérejből! Ne kísértse meg ön egy oly szenvedőt bármi uton is boldogítani akarai, kinek számára nem

szusan vágja oda az ember a díjtáblázatokat és kénytelen az ügynök magyarázatai után indulva, egy biztosítást kötni, melyet az legjobban ajánl neki.

Általában véve a magát biztosítani kívánónak csak az a törekvése, hogy megtudja azt, minő összeget kell fizetnie, hogy kitűzött célját elérje; ámbar ez nem elégséges és gyakran meg is bosszulja magát. Ha A. biztosítani akarja magát, akkor csak azt akarja tudni, hogy egy bizonyos esemény vagy idő bekövetkezével ő, vagy örökösai X összeget kapjanak, mennyit kell neki évenként fizetni.

Ezt megmutatják a díjtáblázatok pontosan, de arra nem adnak választ, hogy a biztosító társaság miként jut ahhoz az eredményhez. Azt állítják, hogy ez a biztosítottra tökéletesen közömbös, mert reá nézve csak arról van szó, hogy egy meghatározott évi díj lefizetése után egy bizonyos összeget biztosítson magának. — Lászlólag úgy is van a dolog! A vevő sohasem törődik azzal, hogy mibe jön az eladónak a portékája; ő megfizeti az illó árat és az üzlet meg van kötve, ha a másiknak is megfelel. — Itt a biztosított megfizeti a díjat és bizonyos idő múlva a kedvezményezettnek igénye van a biztosított összegre. És mégis jelentékeny különbség van ez eljárásban. A biztosítás ára szabott és nem változó és a szabott ár sehol sem alkalmazható oly joggal, mint az életbiztosításnál. — A portéka ára iránt nyilatkozhatik a vevő, de ismernie kell a nyújtott áru minőségét, tudnia kell, melyik díjtáblázat illik legjobban az igényéhez, melyik a legelőnyösebb az ő számára. Ezt azonban csak akkor tudná, ha ismerné a kiszámítás módját, de ez mely titok marad szemé előtt.

Mi itt a díjtáblázatoknak csak abszolút, számokban kifejezhető értékéről beszélünk, em pedig a szubjektív értékéről, melyet a biztosított ennek tulajdonit és melynek amához semmi köze sincs. Igaz, hogy a díjtáblázatnak épen az a képzelt értéke fontos az illető szemé előtt, melyet neki tulajdonit, vagy a melyet benne felfedezni vélt. Vegyünk csak szemügyre néhány díjtáblázatot az ő valóságos és képzelt értéke szerint és rögtön világos lesz ez a különbség. Ábból az elvből kiindulva, hogy a biztosításnak az a rendeltetése, hogy az egyelőre látott eseménnyel bekövetkező kár vagy szükséglet fedezésére szolgáljon, az egyszerű halál biztosítás a legjobb biztosítási mód. Ez egyuttal a legrégibb és még ma is a legkeresettebb biztosítás. Mindamellett egy másik biztosítási módozat versenyez vele, t. i. a kombinált biztosítás férj és feleség között. Hogy ez a biztosítási mód kevésbé előnyös, már abból a nemzetgazdasági tényből is kiderül, hogy a nőnek gazdasági értéke csekélyebb, míg a férfiban összpontosul az egész keresetképeség. Az a díjtáblázat, a mit az ember a kombinált biztosításért fizet, vagy az a hiánylat, a mit kikap, ily körülmények között tiszta veszteséget képez.

A kihazasítási biztosításnál a díj visszatérítése is egy lépés, mely elterel az egyszerű táblázattól. A biztosított nézve kevesebb kockázatot jelent, de egyuttal megdrágítja a díjat és számítás szerint úgy áll a dolog, hogy minél jobban elter a módozat az egyszerűtől, annál jobb üzletet csinált a biztosító és rosszabbat a biztosított. A biztosítási üzlet ily módozatsai mellett mi marad még hátra? Nem egyéb, mint a visszatérítendő díjak ka-

találhatni e földön semmi boldogságot! S e szavai után távozni akart, hogy ki ne törjön a bosszu, és ki ne csorduljon a pohár, mely már teli van.

De Géza tudványa itt tetőpontot ért, nem hagyhatta felben a tárgyáról tovább is szólni, mely nyugalomát föltételezi!

— Távozni akar, öregem? Távozni előlem! gondolja meg, hogy leányáról van szó! E hölgy elrablá szivem nyugalomát, e hölgyet birnom kell, s általa tán még atyja szenvedései is enyhülhetnek!

Hegyesváry visszafordult, hirtelen megkapá Géza kezét, s szenvedélyesen kérdezé: »Birtod kell?... Úrfi! jól tudom, miként vágyakoznál birni leányomat! Akarod, hogy tüstént felrántsam őt nyughelyéről, s vele még kiellenőbb lakóhelyet keressék, mint e temető?«

— Azt véltém — monda Géza busan, kalapját az asztalról fölvéve — hogy oly művelt egyénrel szólok, ki a kebel tiszta érzelmeiről nem itélend ferdén. Én kalandor nem vagyok; ural vagyok e falunak, hol önts leányát megáltván, regényes képelettem keletkezett mindkettőjükről. A szépség hatalma nagy; ifjú keblem érdekelve lett ön leánya által; ajánlatot akartam tenni, nem tiszta szerelmet, mely azonosan tudna egy kedves lényt boldogítani. Tán hirtelenkedtem ön előtt; vagy 'nem képes engemet megérteni? Bocsanát! Maradjon ön tovább is, ha tetszik, e sirkertben; ha kívánja ezental is az leszek öné nézve, a mi valék, Vaskövy Géza; és semmi egyéb! — Nem tagadhatom azonban, hogy kedves leányával még egyszer szeretnék találkozni. De ha ön tiltja, távol legyen tőlem ellenére tenni! Én nem bűne, hanem erényes tettek végbevételére törekedem!

E szavai után némán meghajlta magát, még egy búcsutekintetet vetett az ajtóra, melyen belől a kedves leánya zárva volt. — Az ajtót csendesen behuzaván, dobogó szivvel várta uton is boldogítani akarai, kinek számára nem

mat nyeresége és ez csak nem képezheti a biztosítás eredményét? Ekkor azután nem lehet csodálni, hogy ha a díjakat a szokásos kamatok szerint számítjuk, a biztosított mindenestre veszteséget szenved.

De térjünk vissza az életési biztosításokra, akkor még a meghatározott időre és a kettős kifizetésre szóló biztosítások maradnak fenn. A mi az elsőt illeti, az magában véve igen kedvező, de a biztosított nézve még távolról sem oly előnyös, mint az egyszerű halálesetre szóló biztosítás. Ez könnyen megmagyarázható az által, hogy a társaság ugyan nem kér többet, mint a rendes számítású díjat, mely ugyanazon elven alapszik, mint az egyszerű biztosításnál, de a biztosító társaságnak megmarad a megrövidített időre a kockázata, a mi tapasztalat szerint a gyakorlatban sokkal nagyobb, mint a számításban.

A mi végül a biztosítási összegnek esetleg kettős kifizetését illeti, itt a biztosított megkárosodása lehetőleg még nagyobb, mert ha a biztosított öreg, akkor csak kevés kifizetése van arra, hogy a biztosított kort elérje, tehát hiába fizet drágább díjakat; ha pedig fiatal, akkor az első kifizetéssel nem nyert semmit sem, mert a másodikra oly sokáig kell várnia, hogy a kamatok már magában kiadják a második tőkét.

Mindezzel ugyan nem akarunk állást foglalni a számos új kombináció ellen, mert határozottan elismerjük, hogy a különböző szubjektív helyzet igenis ajánlatossá teheti, hogy az egyszerű haláleseti biztosítástól eltérjünk; de hangsúlyozni kívánjuk azt, hogy ott, hol nincs reá külön szükséglet, az egyszerű haláleset-biztosítás minden mesterséges kombináció föltöltőbe helyezendő. Épen azok, kik a legcsábítóbb táblázatot választják és azt hiszik, hogy ez által jól spekuláltak, legkönnyebben felülnek és gyakran ellenkező eredményre jutnak.

Tehát a táblázatok kiválasztásánál vigyázni kell és megjegyzendő, hogy a leg egyszerűbb a legjobb!

Erdey László.

Ujdonságok.

* A zsidó vallás egyenjogúsítása.

A »Magy. Ért.« alaptalannak mondja az »Egyenlőség«-nek azon hírárt, melylyel lapunk mai vezércikkje foglalkozik, hogy t. i. a vallás- és közoktatásügyi miniszter a képviselőház elé törvényjavaslatot szándékozik benyújtani a zsidó vallás egyenjogúsításáról. Mi is kételkedve fogadtuk-e hírt, mert meglepőnek tartottuk, hogy a kormány, mely annyira elzárkózott a recepcionális mozgalmak elől, most midőn e mozgalmak úgy szólnak stagnálnak, elhatározta volna magát a cselekvésre. De ha alaptalan is az a hír, a mit mi is csak kételkedve fogadtunk, lapunk mai vezércikkje, melyet még a czáfolat előtt irtunk meg, még sem vált tárgytalanná, mert nagyon megfontolandó az, hogy az előbb-utóbb még csak bekövetkezendő egyenjogúsítás esetén a törvényhozás milyen elbánásban részesítse az orthodox zsidóságot, mely az ellenmozgalmal eljártozta a legfelvilágosodottabb emberek jó akaratát is?!

* Május elseje, mely az anarchista tüntetésektől aggodó kormányoknak annyit gondot okozott, úgy hazánkban mint a külföldön, nyugodtan folyt le. Hazánk vidéki városaiiban teljes csend uralkodott, Budapesten

sietni, s őt visszahívni, vele szelidebben beszélni; — de nem, ez nem történt meg! És Géza a kis kunyhót háta mögé hagyva, úgy érzé, hogy minden vidámsága és szive nyugalma a különös öreg bájos leányánál maradt!

XXXII.

A kápolna szorgalmas építőit megtekinté Géza; majd azután néhány percig Emelka sirjánál melázott. — Vajjon mi okozhatja a szép leányka betegségét? gondolkodék, — ma reggel felette halványul nézett ki; mi más volt tegnap a romoknál, midőn őt először meglátá! Vajjon virul-e holnap reggel kedves kis füzér a fekete keresztcsékén? vagy a haragos öreg ezen szép tettet is betilija leányának? — Bár ki és mi legyen az öreg, adatokat kell szereznem a papról, ki mint látszik, e különös család benső barátja.

Ily gondolatok közt a pap lakába ért, hová maga a pap is nem sokára megérkezett. Várakozásteljes tekintetet vetett Géza a belépőre, hogy tán örvendetes hírt hoz számára.

Az est közeledett, a nap bádját sugarait lövellé be a szerény alaku ablakokon, melyek egyikénél állt Géza. A pap jó estét köszönve, Gézára tekintett s eljött az ifjú arcváltozásán. A szokottnál halványabb volt.

— Igen sajnálom, — kezdé a pap — hogy nagyságodat némi kellemetlenség érte a sirkert-óri lakban.

— Valóban, azon öreg mogorvasága igen meglepett! — felelé Géza, kémeledve tekintvén a papra; vágyva tudni, ha a köztűk történt párbeszédéről van-e ez értesülve.

— Tisztelendő atyám! — kezdé Géza egy kevés szünet után, mely alatt a pap hallgatott — a hölgy, kivel a romok közt találkoztam, s ki füzereit boldogult mostohám sirkertszűrére függeszti: a sirkertőr leánya!

— Nagyságod bizonyosan csalódik!

— Oh nem! a kit én egyszer megnézek, feledhetlenül emlémben marad! — A sirkert-

azonban leégett a Nicholson-féle gyár s azt rebesgetik, hogy a gyárat a munkások gyújtották föl. Ez azonban csak pusztá sejtlem, mely mindeddig semmi komoly alappal nem bír. — A külföldi nagyobb városokban voltak ugyan munkásgyűlések de a rendet sehol nem zavarták meg. Az anarchistáktól való félelem tehát nem volt egyéb — falra festett ördögöl!

* Rendelet a postához. Baross miniszter rendeletet intézett az egyes postahivatalokhoz, mely a szakközvegeken kívül a közönséget is érdekelheti. A hivatalokat újból figyelmelteti a miniszter, hogy a közvegek a szabályokat betartsák, mert ellenesetben feyelmly uton az illető postamestereket, illetve hivatalvezetőket állásaikból elmozdítja. A következő, leggyakrabban előfordulókra figyelmeltet a miniszter rendelete: A csomag címziratát mindig összehasonlítandó a szállító-levellel címziratával, s ez a szállító-levelén szines irónnal jegyezendő. Ezt a jegyzék mellett feleadtott csomagoknál is kell alkalmazni. A címzirat a csomag burkolatra írva, vagy teljesen felragasztva legyen. A pecséttel ráerősítés nem jó, még ha a csomaghoz van is kötve. Régi címziratnak, vagy postai ragszámának nem szabad a csomagon lennie. A ragszám közvetlen a csomagra ragasztandó. Az átvevő könyvet és indító jegyzéket ne a szállító-levellekről, de közvetlen a csomagokról készítsék. Az átvevő könyv felvételét soha sem szabad elmulasztani, s abba minden csomag felveendő. Külföldre szállító-leveleket a levelpostával küldeni nem szabad. A hivatal vezetője minden 10 napban tartozik a csomagok raktárát revideálni. A csomagok hevertetéséért az illető közvegek pénz-bírsággal sújtandók.

* A mértékhitelítő hivatalok tárgyában leiratott intézett a kereskedelmi miniszterium, melyben utasítja a megyei törvényhatóságok, hogy ha egy ily hivatal megszűnik, a koronajelvények a miniszterhez beküldendők, mig ha ideiglenesen szünetlik be működésüket, akkor a koronajelvényeket a törvényhatóság őrizze meg, s az ujra működés bejelentendő a miniszternek.

* Bányaszerencsétlenség. Tokajból írják, hogy az ottani kőbányában nagy szerencsétlenség történt. Erős robbantás következtében egy óriási sziklatömeg legurult és négy munkást eltemetett. A munkások közül egyet teljesen szétszúvva találtak meg, a többi pedig életveszélyes zúzódásokat szenvedett.

* Gyászjelentés. Kipótolhatatlan vesztesség fájó érzetével tudatjuk az önfeláldozásig édes jó anyának, nagyanyának, napasszonyának, hiven szerető testvernek, páratlan jó rokonnak özv. Moll Izabellának szül. Nánássy Eszternek áldásos életének 64-ik, özvegyiségeinek 30-ik évében övének karjai közt hosszas szenvedés után május 2-án d. u. 4^{1/2} órákor történt szelid és csendes elnyugvását. Kedves feledhetetlen halottunk földi hamvai f. május hava 4-én délelőtt 10 órákor előbb a Bathány-utcán 2164 sz. háznál, majd a czegléd-ucczai templomban tartandó rövid ima után a ref. egyház szertartása szerint helyeztetnek siri nyugalomra, mely végtisztességétele az idevöltnek rokonait, s a bánatunkban résztvevő közönséget meghívjuk. Debreczen 1892. Május 2-án. Leánya: Moll Izabella férjével Sámly Bélával. Unokái: Jeney László, Sámly László, Sámly Viola. Testvérei: Nánássy László Bethlen Mária nejjével, Nánássy Juliánna, Nánássy Amália,

miniszter kórház 90 és 91 14 nap a törvényhatóságok irására. Ezen hiszen a sz. n. 28-án talmatlan magyarok? ...

Tü. déli 12 óra néhány azonban let, vala letek egy lyezve, a a méhek méhek!

kertőr csodás ember; titkai lehetnek, melyek miatt ily jelent választott magának. — Ő alkalmasint nem véte, hogy ily magános falvacskában valaha egy fiatal ember szemébe tűnjék viruló leánya.

A pap sobajtott. Hazugság nem jöhetett tisztes ajkára, pedig ha Gézának ellent mondana, hazudnia kellene.

— Ön bizonyosan barátja a kis családnak?

— Igen! —

— Jó jövőt remélhet még, biztassa őt tisztelendő atyám! Máttyás királytól kegyelmet nyerhet, kinek arra szüksége van.

— A jövő Isten kezében van! — felele az öreg pap kitérőleg.

— A hölgy szenvedő állapota megdöbentett — folytatá Géza — tegnap még oly életvidor volt. Mi érthette ily hirtelen?

— Aggódott, nyugtalankodott a miatt, hogy hová lett Sára és a kis leány, ki velők járt a hegyek közt! — A fiatal hölgy ismeri atyját. remegett a gondolatra is, hogy majd tudomására jut önnel hegyi kalandja.

— Ugy-e? — örvendve felkiált Géza. — Tehát a hölgy emlékezett rólam is! Mit mondot önnek egyebet?

— Azt mondta, hogy ha a tegnap történtet meg nem letté tudná tenni, végtelen boldognak érezné magát.

— Azt mondta? — sáppadva kiálta Géza. — Atyja előtt nyilvánítá ezt?

— Nem; mert midőn nagyságod távozott onnan, a sirkertőr sokáig egyedül maradt szobájában. — Etelka jól hallá önk párbeszédét, de mits m értett abból; mert én azon iparkodtam, hogy figyelmét elvonhassam. — Oh, nagyságos uram! az ifjú kebel, főleg hölgyeknél, ugy is ábrándokkal teli. — Minek felzaklatni a reményt szenderegéseiből? — A lányka nyugalma egy is már meg van háborítva; a véletlen egy szerencsétlen órát szőtt napjaiba, s ez óra emléke igen keserű leend rá nézve.

(Folyt. köv.)

nek me süni. gek ol levő d balra zésre az u időbe kül b előbb után vagy ség? 82-ik czim Vára volt

özv. Laky Lévy Imre Béke lengye M. intézete.

* Szé órákban vá az a szenzá felben lévő zuhanó fala valóban szeg get azonban vetkezőkre tájban a esk (Bihary) de megterhelte ben, csakis nem történt munkások téve éppen a tetőn, mi gatták a fa szerencsétl következtél felülől lez Azok a mu szerencsés jára, kimer romok alól temetett 2 sen a hom állott külső valószínűle dozat Oláh sereületek első orvos rendőr orv munkálata

legezred s szektótt lalon jelet Holub vezé ségét, mi felsőbb m zé fogják

asszonyt, szolgabíró mond tét ifu pár e Áldás

* A rész e órákor s melyre a telettel m g y a i: 2. Beteg által. 3. által. 4. május 1.

* A miniszter kórház 90 és 91 14 nap a törvényhatóságok irására. Ezen hiszen a sz. n. 28-án talmatlan magyarok? ...

Tü. déli 12 óra néhány azonban let, vala letek egy lyezve, a a méhek méhek!

kertőr csodás ember; titkai lehetnek, melyek miatt ily jelent választott magának. — Ő alkalmasint nem véte, hogy ily magános falvacskában valaha egy fiatal ember szemébe tűnjék viruló leánya.

A pap sobajtott. Hazugság nem jöhetett tisztes ajkára, pedig ha Gézának ellent mondana, hazudnia kellene.

— Ön bizonyosan barátja a kis családnak?

— Igen! —

— Jó jövőt remélhet még, biztassa őt tisztelendő atyám! Máttyás királytól kegyelmet nyerhet, kinek arra szüksége van.

— A jövő Isten kezében van! — felele az öreg pap kitérőleg.

— A hölgy szenvedő állapota megdöbentett — folytatá Géza — tegnap még oly életvidor volt. Mi érthette ily hirtelen?

— Aggódott, nyugtalankodott a miatt, hogy hová lett Sára és a kis leány, ki velők járt a hegyek közt! — A fiatal hölgy ismeri atyját. remegett a gondolatra is, hogy majd tudomására jut önnel hegyi kalandja.

— Ugy-e? — örvendve felkiált Géza. — Tehát a hölgy emlékezett rólam is! Mit mondot önnek egyebet?

— Azt mondta, hogy ha a tegnap történtet meg nem letté tudná tenni, végtelen boldognak érezné magát.

— Azt mondta? — sáppadva kiálta Géza. — Atyja előtt nyilvánítá ezt?

— Nem; mert midőn nagyságod távozott onnan, a sirkertőr sokáig egyedül maradt szobájában. — Etelka jól hallá önk párbeszédét, de mits m értett abból; mert én azon iparkodtam, hogy figyelmét elvonhassam. — Oh, nagyságos uram! az ifjú kebel, főleg hölgyeknél, ugy is ábrándokkal teli. — Minek felzaklatni a reményt szenderegéseiből? — A lányka nyugalma egy is már meg van háborítva; a véletlen egy szerencsétlen órát szőtt napjaiba, s ez óra emléke igen keserű leend rá nézve.

(Folyt. köv.)

nek me süni. gek ol levő d balra zésre az u időbe kül b előbb után vagy ség? 82-ik czim Vára volt

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok, mosó voileok, batist, zephir, atlas-satin, vászna, kész fehérműek, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

cégnél.

(171)

Leszállított árúk az egész idény alatt.

13—

Dr. Örvös Lajos ügyvédi irodáját
május 1-től

a Weisz Lévy-féle házba (Kis-várad-utca)
helyezte át.

(198.)

2—3.

Ingyen selymértépe.

Az országos selymentyészési fel-
ügyelőség Szegzárdon Tolnamegye, ingyen
és bérmentve küld selymértépet mindzok-
nak, kik ez iránt **haladéktalanul**
hozzá fordulnak. (191.) 3—3.

Tisztelettel értesitem a nagyérd-
mű kegyeletes közönséget, hogy

SIRKŐ- raktáramat

ujjonnan dűsan rendeztem be, bel-
és külföldi mindenfajú siremlékekkel,
melyeket személyesen választottam
ki, hogy a nagyérdemű közönség
igényeit mennél jobban kielégíthes-
sem; azonkívül a gyárosokkal oly
összeköttetést létesítettem, hogy szá-
zakra menő kész siremlékek töké-
letes rajza méret- és minta-kövek
szerint kiválasztható és 8—14 na-
pig itt átadható lesz. Elvállalok bár-
mily nagyobb szerű

**siremlék, Mauselum
sirkertek, sirboltok**

teljes elkészítést felelősség mellett. Az árakat ugymint eddig szokott jutá-
nyos árban számítom.

A kegyeletes közönség becses pártfogását továbbra is kérem.

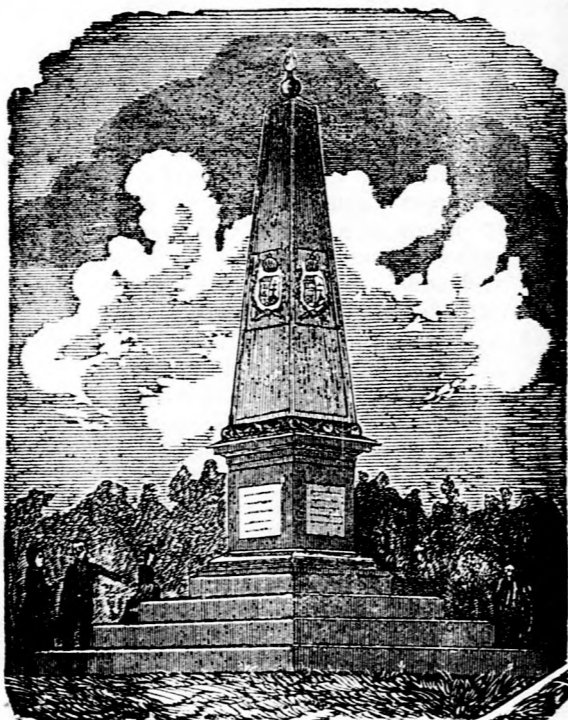
Meghatalmazott
KISS MÓR

kőfaragó m.

DEBRECZEN, Nagy-Várad-utca 2082., a megyeházzal szemben.

Tisztelettel
NYIRI K.

sirkőraktára.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize

+ a +

MOHAI ÁGNES FORRÁS

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.
Ó cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. A borsnak színtét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

**Ujabbán a homokos talajban termett savanykás borokhoz
kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyúvize.**

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár

úr által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a légzési-, emésztési- és
húgyvesz-vezeték hurutos bántalmánál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és
köszvény-bajokat, épűgy használható a tagok csúszos bajainál, gyermekeknek meggátolja a
tulságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav-
tartalmánál fogva ezen üdítő savanyúviz a legkellemesebb ízű bir s borral használva igen
nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép
űgy mint hazánkban, általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

**Friss töltésben: az ország minden gyógyszer-tárában, fű-
szerkereskedésében és vendéglőjében kapható.**

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L., cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány-
viz-szállító-nál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

**Ki
sorsjegyeket**

beszerezni

s egyuttal a legnagyobb nyeremény-esélyeket
élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-
egyesület részvénytársaságnál alakult sorsjegy-
társaságok egyik sorsjegykönyvecséjét és pedig:
Az 50 tagból álló

„D”-csoport

100 darab államsorsjegy felett rendelkezik. Havi
befizetés 10 forint.

A főnyeremények

11 milliónál többet tesznek ki.

A 25 tagból álló

„G”-csoport

216 darab állami és magánsorsjegy felett ren-
delkezik.

Nyereményösszeg

12 milliónál több.

Havonként befizetés csak 5 forint.

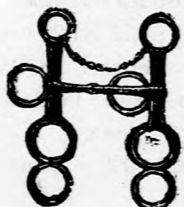
Olcább sorsjegykönyvek 3 frts 1 frt 86 kr.
befizetés mellett kaphatók. — Ügynökök ked-
vező feltételek mellett alkalmaztatnak.

Ajánlatok intézendők a

Budapesti Bankegyesület részv. társ.-hoz
Erzsébet-tér 19.

(197.)

1—3.

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparághoz és minden darab mellett jótállás.

Épület-vasalások és kátránytető-lemezek.

rúdvasak, lemezek, VASTARTÁLYOK,
legfinomabb öntött acélok és fémek.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyha-felszerelések,

Kerti-lócsák és vas-butorok, árnyékszék-closettek és vízvezetési kagylók.

AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK, KONYHÁK,

Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,

Peronospora szállópenészgomba fecskendőgépek

legjobb rendszer (részelejtésre is.)

Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,

kirakat- és ajtó acél-redőnyök.

Legelőssőbb beszerzési forrás.

(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYULA

ELŐBB

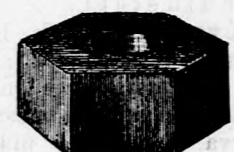
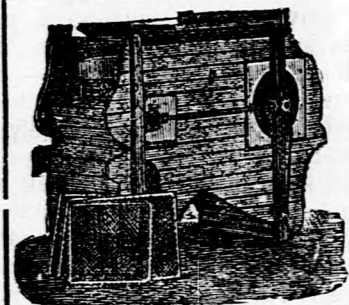
TÓTH LAJOS és TÁRSA

(6.)

vasnagykereskedés

33.—

DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

XXIV.

Előfizetők

helyben, vagy

Egész évre

Félévre

Negyedévre

Egy óra

Egyes sz

A lap szellemi rész

lemény a szerkesztő

1702. sz. j. b. m.

Előfizetők

Telegdi K. Lajos

és a kiadóhivatal

1702. sz.

(K. B.)

ságért eped

badság eszm

ban százan

lotine alatt

vérisége pr

fért össze,

jelszó s e j

rombolástól

azt a gyako

nyitják. Hát

jük, hogy a

van. Ott, ha

hol a munk

ben nem eg

kás fáradsá

és családjár

a munka-ac

séhez járul

arány a tel

közt: ott n

lelke s telj

sorsán javít

lépi a törvé

sággá, ana

lyé fajul, n

ártallant, h

a nélkül, h

lenne, mid

ködik köv

már ezt

a mint

czia forrad

gát a szab

nem ítélte

a jövő kor

ták féltel

cializmus

lesz beism

létjogosult

A fejl

tökében

lentkezik

mus, —

szegény ál

is, a szoc

találkozni

kivételt,

A „D

SI

Sholga

zad. Még

segek lass

ról, zuzma

csusztak a

egészen be

Odaki

fiatal akác

szélben, a

szemközt v

remlett a f

volt, mint

tartó órség

tájon esend

zajgott, a n

a vízbe ha

hid mohos

hosszu, hu

hában sir

melegített.

a bádogka

Simon Ist

kivette a

Unott, ma

ilyen idő

az örökké

ben fecse

duruzsolt

között a

dájában

zsir, kefe

azok a z

vezetes

leumos b